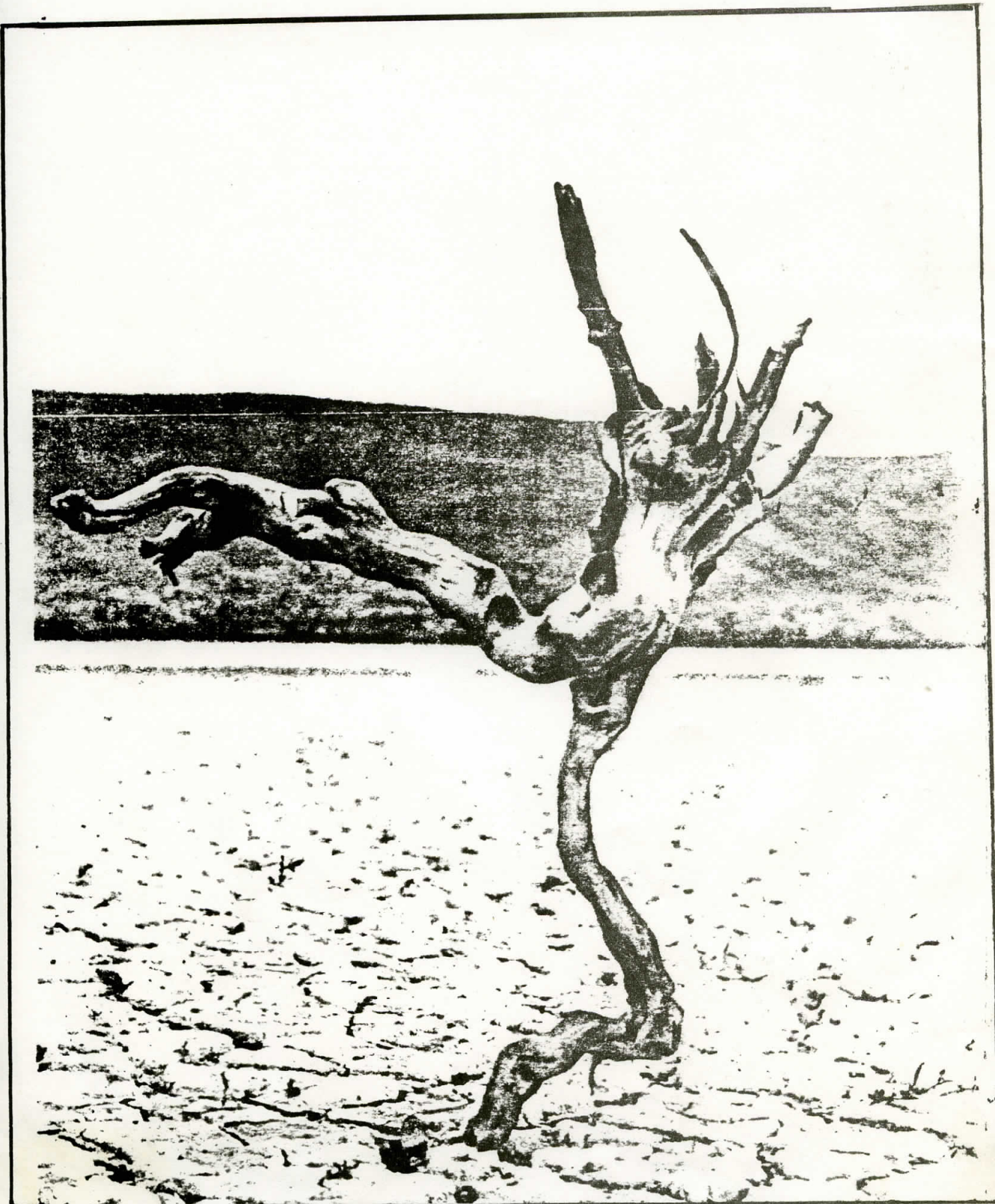

דברי הכפר

צילם פטר מירום

מספר 975

י"ג בסיון תשמ"ו
20.6.86

כפר הנשיא

עלון פנימי
לא לפרסום

החומים וכוואקים
עם חוקן עם חלקו

ניש חלק-על
צ"ע

כח
בית כפר הנשיא

א.ל.ל.

לניל

היה נער שפסע במשעולי חיינו, בנחת ובחיוך רך הלך.
ולא חזר.
ידענו אותו כל כך מעט. כל כולו התחלות שלא תתממשה.
נער צלול עיניים, שפוסע בחץ, וששוטף אותך תמיד בחיוך רך ומבין
ומתנצל ורוגע. ואתה רוצה כל כך להשאיר אצל החיוך הזה.
נער פסע במשעולי חיינו והלך. ואנחנו ידענו צער, הרבה צער.
ותחושה של תיסכול נורא וזעם על הבזבוז ועל חוסר האונים.
אם ישנה התממשות, ותהיה בזויה ככל שתהיה, למושג "לשוא", הריהי
כאן, כל כולה מגולמת באותו נער שפסע במשעולי חיינו, שידענו
אותו כל כך מעט, והלך - לשוא.
"רק אשר אבד לי, הוא קניני לעד". רק הדברים שאבדו לי לא יוכל
לקחת ממני איש.
הוא אבד והוא ישאר חרות בזכרוני, כמות שהוא, כשהלך, בלתי משתנה,
כמו שהייתי פוגש בו על המדרכה - בדרך לחדר-האוכל, בבריכת-השחיה,
בדרך לסרט, בדרך לצבא וממנו. בדרך... ניל נשאר בדרך... ניל
ישאר תמיד בדרך...
היה נער שפסע במשעולי חיינו ואבד לי. ועכשיו איש לא יוכל לקחת
אותו ממני. לעד.

מ ד ו ד ו

דבר ים בעת ההלילה

אי אפשר לבטא במילים את הכאב והצער של כולנו כאן, כי מאוד אהבנו את ניל. אני לא מגזים - הקיבוץ כולו אהב אותו.
הוא היה כזה בחור חמד; ג'ינג'י, בישן - עם חיוך מיוחד במינו. בחור סימפטי עם לב חם. קשה להשלים עם האבידה.
ניל הגיע אלינו לכיתה ד', והשתלב ללא קושי. גמר י"ב כיתות, התנדב ליחידה קרבית - ומזמן שכחנו שבא מבחוץ - בן-משק לכל דבר.
הוא היה מאוד קשור למשפחתו הקטנה - לפרל ולבלינדה, אהב אותן מאוד ודאג להן. היה יפה לראות אהבה כזאת מבחור צעיר כל כך.
בקיבוץ היה שקט ובקושי פתח פיו - אבל כאשר כן עשה - גילה חוש הומור אדיר.
היה מסוגל למצא את המילה הנכונה, להפוך מקרה כבד לבדיחה.
היה משוגע לענף שלו - לכותנה - ולכלים הענקיים של הכותנה. פעם חלף על פניו, נוהג בקטפת גדולה - עם כזה חיוך על פרצופו - חיוך שכולו אמר אושר.
קשה להבין למה נלקח מאיתנו.
אין מילים לנחם את המשפחה, או אף אחד אחר. מה שכן נכון - כל מה שניל הקריץ במשך 19 השנים שלו - כל הקסם המיוחד הזה - כל זה היה בעצם נס קטן וחיים מלאים, ואת הקטע הזה, פרל ובלינדה, אף אחד לא יכול לקחת מכן.
זה שייך לכן לנצח.
יהי זכרו ברוך.

ק ר ל י ן

מכתב זה התקבל מגלעד מסר.

בלינדה ביקשה לפרסמו.

הוא מבטא ללא ספק את רגשות כולנו.

קיבוץ יזרעאל

16/6/86

לבלינדה שלום רב!!!

הייתי בהלם רציני, כאשר שמעתי על מות אחיך ניל. בלינדה, אני איתך בכל רגע קשה בו את נמצאת.

שמעתי את המקרה המכאיב הזה בסביבות 5.45 ממישהו ביזרעאל, אך הוא שכח את שמו של אותו חייל. אז בחדשות 6.00 הקשבתי לרדיו בחרדה, כדי לשמוע את שם החייל אשר נהרג, ואז שמעתי את שמו של אחיך, וזה היה בשבילי שוק, או יותר נכון אי יכולת של תגובה באותם רגעים נוראים אלה. התקשרתי עם הורי שעתידים אחרי כן, שמעתי מפי אימי נימה של כבי בטלפון, וזה עוד יותר כאב לי.

בלינדה, תחזיקי מעמד איתך בכל רגע עכשיו, ואל תשברי למרות שזה קשה מאוד. אני איתך ברגעי האבל.

אראה אותך בקרוב.

גלעד מסר

השתתפו: אלק, זמי, ג'ק בן-נתן, יגאל בן-חיים, הלן, ברוס

הוועדה נפרדה מברוס עקב יציאתו לשנת חופש ובירכה אותו על תרומתו בפעילות הוועדה.

שיפור הירידה לפרוייקט הישן - בהשתתפות אריה ו. ואלן איסטון

עקב ריבוי התאונות בזמן האחרון בירידה המובילה לפרוייקט הישן, הובאו 2 הצעות בפני הוועדה:

- א. התקנת מראה, כדי לעזור לאנשים לצפות בעוד מועד אל הנעשה בכיוון הנגדי.
- ב. אלן הכין תוכנית לשיפור המצב באופן יסודי על-ידי הורדת המיפלס של המיד-רכה המובילה לירידה.

הוחלט: להתקין מראה, ולבדוק את התוכנית של אלן בדיקה נוספת.

סידורי בטיחות בפרוייקט החדש - בהשתתפות יהודה בן-זאב

בשכונה זו יש אוכלוסיה די גדולה של ילדים קטנים וקיימת סכנה לא קטנה של תאונות, בגלל הכביש העובר בין שכונה זו לשכונת המתנדבים. הוצעו שלוש הצעות:

- א. הקמת שערים בסוף כל מידרכה המובילה לשפת הכביש.
- ב. הקמת שילוט אזהרה על הכביש עצמו.
- ג. התקנת קווי-האטה (bumps), שיאיטנו את התנועה בכביש.

הוחלט: לבצע באופן מיידי את הסעיפים א' + ב' ולהכין בחינה כספית עבור התקנת קווי האטה.

העברת מיבנה טרומי, שעמד על-יד כיתת "שיבולת", לשטח אחר בתחום בית-הספר - אושרה.

רשם: ז מ י

עריכה - אנגה
עיטור - אלזה
הדפסה - רות ג., אנגה

מה נשאל?

- * אחרי הטראומה של יום שני - שומעים, כן שומעים הרבה. בוכים, מספרים, חוש-בים... מתאספים הרבה אצל פרל ובלינדה. ותדעו לכן, פרל ובלינדה, אנחנו איתכן לא רק היום, אלא בכלל מעכשיו. וכל אחד לפי דרכו שלו.
- * בעבור למה שתופס מקום ראשון כל החודש - הכדורגל. מהרדיו, רשת ב', התקשרו עם כפר הנשיא בקשר לכדורגל. שאלו את רוי בוסקילה, מה דעתו על המשחק של אנגליה ביום אחרי הניצחון של אנגליה על פולין 0:3. רוי חושב שהוא הצליח לעשות רושם כאילו הוא מבין בכדורגל.
- * ואם כבר מדברים על ספורט: לן ולינזראוב היה שופט-קו (LINESMAN) ליומיים במשחק ישראל-בלגיה במרכז הטניס ברמת-השרון, במשחק הגדול על גביע-דייוויס.
- * גמרנו לשחק. עכשיו לעניין רציני: במפעל שלנו התחילו להעביר מכונות בחדר העיבוד. כדאי לראות את השינויים - ולהתנדב לעבוד שם ??
- * גם זה רציני מאוד: בביה"ס המקומי התחילו בנושא המרכז "עבודה".
- * קצת יותר עליז היה שבוע אחרון בבי"ס "עמק החולה". מספרים שהיה מאוד מעניין ומהנה.
- * ג'רמי לסר עכשיו התגייס ועובר שלב טירונות. מאחלים לך הצלחה, ג'רמי, ונסיון מעניין, לא קשה מדי. מחכים לשמוע ממך.
- * קבלת שבת: הנסיון של סידור חדש למקומות ישיבה היה מוצלח. יפורסמו דיעות והצעות לקראת שיחה בחברה על הנושא. יש לך מה להגיד? תיגש לאלק או לנטע.
- * התכוננו! בקרוב גדי יתחיל בשיחות בחברה. תפנה לנטע, לנצל את ההזדמנות להיות מארח(ת) לכ-20 חברים. נשארו עוד כמה מקומות.
- * ברוכים השבים הביתה (מה יותר טוב מלהיות בבית?)
 - לילי רזניק ונתן בן-אבי - מבית-החולים. תהיו בריאים!
 - ג'ין אנגלסברג מחו"ל. תספרי לנו על ביקורך באדצות-הברית.
 - דניאלה לופוב, שבאה מאנגליה לביקור.
 - מקס הירס - מזל טוב בהגיעך לחתונה של אחותך דינה עם ארנולד. מחכים לשמוע על העבודה המעניינת שלך בארה"ב.
- * יענקל - אתה עוד ב"חופש"? - איפה החיוך מאחרי השולחן במשרדך, שאומר הרבה, בלי מילים?
- * האחים מנדזיגורסקי בהתחרות. השבוע ראובן מאושפז בצפת. תחזור מהר. אולי נקיים קבלת שבת - ומי יסדר את חדר-האוכל?
- * קבוצת הדרום-אמריקאים באולפן שלנו התחילו פה שנת שירות. הם כולם טכנאים, מהנדסים וכו'. והתחילו להתעניין בעבודה מתאימה בארץ בסיום האולפן.

(מה נשמע - המשך)

* סוף סוף אורלי ארנולד התקבלה כאחות מוסמכת באנגליה (הניירות מישראל הגיעו רק עכשיו, אחרי חצי שנה).

* אלישע כבר אחרי שחרור מהצבא ועכשיו מדריך של התנועה במחנה-קיץ בקנדה, לחודשים. הוא יחזור בזמן, כדי לעבוד עם קבוצת ההכשרה מאנגליה, שבאה אלינו לשנה.

* אביבה אפשטיין קיבלה עכשיו תואר מהאוניברסיטה בירושלים, באנגלית ובצרפתית. יש לה תעודה ללמד אנגלית בבית"ס תיכון (מה שהיא כבר עשתה שנה בכפר בלום). כנראה מקבלים את התואר רק אחרי שנת סטאג'. כל הכבוד אביבה, החלטת, התאמצת והצלחת!

* אביבה פינקוס, הלו! שמענו שאת... שאריק... אז מחכים לשמוע על תאריך.

* ודינה וארנולד - לא רק שמענו, היינו... הייתם נהדרים, למרות הכול. אז לא היתה מסיבה, אבל קהל גדול הגיע לחופה. ובעזרת דברי חוכמה, רגש והבנה של הרב קפלן התחלנו את החתונה באווירה מתאימה. בקבלת הפנים בערב היה נחמד. דינה וארנולד, מזל טוב! תצליחו להקים בית פה בכפר הנשיא ותמשיכו לתרום לחברה.

חזק ואמץ - לכולנו
שבת שלום
נ ט ע

Habonimp Pipe Prod.
Hannassi Doa Na Chevel

Korlaim / Israel
Kibbutz Ffar

מי אומר שלדואר ישראל איך תושייה?

מעטפה זו הגיעה השבוע הישר מגרמניה

למפעל "הבונים" (פ) ללא בעיות מיוחדות!

מכונת החיבור בבית הדפוס של וילי התקלקלה.

בשבועות אלה נפנה אם כן, למתנדבים לחבר את

החבורות בצורה הישנה. "קורבן" השבוע: גרשי ושוש.

נשמח לקבל מתנדב(ת) לשבוע הבא.

S.O.S. _ S.O.S.

S.O.S. S.O.S. S.O.S.

.....

בחדל

זמל הרלת

22.6 אורן מנדז' גורסקי

דוד פרס

אורלי המאירי

23.6 אדם מדר

24.6 רות נאי

25.6 עבי לוינסון

נאווה בן-חיים

אופירה וולפין

סלע שר

26.6 חדוה וולפין

אבי רובינסון

דינה הוניג (לוי)

רבקה סינה

שבי מזרחי

27.6 אבישי פרלסון

נורה אגמון

אורלי ירון

נדב חייט

28.6 גב' נאי

עמרי קופ

לאה כ"ץ

סיגל הדר

אביטל פלסר (טנא)

לירון דויל (חצור)

זמל בשנאי

22.6 ננרית וגבי אורן

פנינה ואורי גולן

26.6 לורה ויגאל נדימרק

טור

בעקבות פנייתם של רבים בהשערה
שאני היא כותבת המאמר האנונימי
שפורסם בדברי הכפר לפני שלושה
שבועות, הנני מודיעה בזאת שאין לי
קשר לכתיבת מאמר זה.
אורה

מזל טוב

לדינה וארנון

להורים

ולכל המשפחה

ביום נישואיהם

"הם ואנחנו"

לכבוד מיכאל ואדי:

בישיבה שהתקיימה לפני כשבוע עלה הנושא של אנשים הגומרים את יום העבודה שלהם בימי שישי בשעה אחת. ברצוני להציג את עמדתי בעניין.

תחילה, כדי להוכיח שדעתי לא נובעת מעצלנות, עלי להזכירכם ש...:

(א) יום עבודתי הוא מ-5.30 עד 13.00 כל יום, כך שאין לי מה להרוויח מהוויכוח.

(ב) למרות גילי, אני ממשיך להשתתף במשלוחים.

(ג) כפי שידוע לשניכם, אני עובד לעתים קרובות בשבתות, וגם בכ-60 עד 70 ער-ביום מתוך השנה באירועי תרבות.

ועכשיו לעניין עצמו.

באופן כללי אני בעד לגמור את העבודה בשעה 13.00 בימי שישי, במקומות

שזה ניתן! אני מאוד מאמין שאנשים מוכנים לתת את המקסימום, כשהם מקבלים טפיחה על השכם ומרגישים שמעריכים אותם. צורת ההערכה הטובה ביותר היא לתת להם את האחריות על ניהול מחלקתם - לטובת הייצור וגם לטובתם הם. ואם הייצור מאפ-שר לאנשים לגמור את עבודתם קצת יותר מוקדם בימי שישי, מה טוב.

צר לי לגמור את מכתבי בנימה הבאה, אבל: אני מוצא שעמדתכם היא נסיגה לאחור, ולכן מזיקה. מתוך נסיוני בעולם העבודה, גם כמנהל וגם כעובד, למדתי שכשמשפילים אנשים לרמה של "clock watchers" (מסתכלים על השעון כל הזמן), נוצרת הרגשה של "הם ואנחנו", ואז מתחילים העניינים להדרדר. (תמיד אפשר לדרוש עוד ועוד מעובדים, אבל אפילו אם נעבוד שבעה ימים בשבוע לא נוכל לספק את כל הדרישות לעלייה ברמת החיים. וזאת גם לא צורת החיים שאנחנו רוצים בשבילנו ובשביל ילדינו.)

אם תתנו לאנשים ליהנות משעה כאשר זה ניתן, הם גם יסכימו בלב שלם לתת שעות נוספות כשזה דרוש באמת, בלי להתלונן או לבקש החזר שעות.

בידידות, מ ל ו י ק .ס.

=====

===== י ל ד י א ל י " 7

עדיין חסרות לנו מספר משפחות לאירוח של אחרי הצהריים. לפי התוכנית הקבוצה תגיע ב-17 ביולי.

תה-תה, דאָדא דודו!

(על חנה סנש ועל מחזהו של דודו)

ראשית כל תודה לחברנו דודו, לשש מבנות הקיבוץ ולזהר בן-דוד, יחד עם הצוות הטכני, שהעניקו לנו ערב שבת תרבותי ומעניין - כולו על טהרת תוצרת הבית, ולא זו בלבד שבילינו ערב שבת יחדיו. מחזהו של דודו על חנה סנש גם גרס לי - ובוודאי גם להרבה מאנשי הקהל הגדול, לחשוב מחשבות חדשניות על טיב הגבורה והיצירה, ולכך במאמרי זה אני מתייחס הפעם בעיקר אל המימד המחשבתי של המחזה. (א) היבט אחד עוסק באישיותה של חנה סנש ומידת מורכבותה. (ב) בהיבט השני אגיב לקריאת התגר של דודו על מקורות הגבורה, או שבירת המיתוס הגדול ושמו "חנה סנש גיבורת ישראל".

(א) כמה קלסטר-פנים לחנה סנש? מבחינת הצורה הבימתית קיים חידוש נועז במחזה הזה. שש בנות שונות משחקות - ובהזדהות רבה - אישיות אחת, שהיא "גיבורת" המחזה - חנה סנש. לדידי אין זה לגמרי ברור, מדוע המחזאי השתמש בשש בנות שהן אחת. האיס הוא ניסה להדגיש את מורכבות אישיותה של חנה? או אולי היתה כוונתו שונה בתכלית השינוי: לא להדגים לנו קלסטרי פנים (או פרצו-פנים) אלא פשוט היתה זו המצאה (תעלול) במאית, המתארת אותה האישיות האחת, אך מחלקת אותה גדלומה בין שש שחקניות מתחילות - כדי להקל עליהן ועל הקהל? הרי רק שחקנית גדולה ומקצועית מסוגלת לשאת בעול של תפקיד כה מורכב. מחזה שלם שהוא כמעט הצגת יחיד, הבנוי גם על הרבה מונולוגים ועלילה שהיא בעיקרה פנימית, (בתוך תוככי נפשה של חנה), ולא חיצונית. כאן אינה מתגלה עלילה דרמטית אלא אישיות אנושית, שלמה ומעניינת.

והנה אלייה וקרוץ בה. שש הבנות דומות זו לזו אמנם מבחינת הגיל. ואולם באופן חיצוני ובאישיותיהן על הבמה הן כה שונות עד שהן מוחקות כל אשליה כאילו אנו באמת מסתכלים על אותה הבחורה, ולא על שש בנות שונות מאוד. לדעתי, קיימת עוד אפשרות נוספת. אין כוונה להראות לנו אישיות אחת, אלא הבנות במחזה מגלמות שלבים כרונולוגיים שונים בהתפתחותה של חנה. ושוב: דמיון של הבנות, ולא השוני שקיים ביניהן הוא שעתה בעורכינו. בהופעתן לא מוכרת גדילה או הזדקנות גם לא בדיבורן - למרות שעל הבמה נמצאו סממנים הרומזים על שינויים במיקום, בזמן ובסביבה.

אינני מצליח להבין אם היתה בכוונתו של דודו כלל להוכיח שחנה סנש היתה בעלת אישיות מסובכת או מורכבת מאוד, או אם לאו. אני מאחל לו לדודו ושחקניו עוד הרבה הצגות של מחזהו, אך טוב יעשה אם יבהיר בצורה בימאית מה היא המשמעות הפנימית של שש השחקניות המגלמות כולן אישיות אחת.

(ב) מקורות הגבורה והיצירה. דומני שסיגל דיברה בשם המחזאי, על המגמה "לשבירת מיתוסים". היא מצטערת על כך, אולם נרמז שהשבירה באה - כביכול - כמעט באל כורחו של המחזאי. פשוט האמת "חייבת לצאת". כל שוברי המיתוסים הקשורים במקורות הגבורה והיצירה מנסים להוכיח שהגיבור - או כאן הגיבורה - לא פעלו מתוך המטרות "הרשמיות" או "המוצהרות", אלא מתוך צרכים (ובעיות) הקשורות בקורות חייו המוקדמים של הגיבור. קיימות בעצם רק שתי תאוריות עיקריות המסבירות את מקורות הגבורה והעשייה: הפסיכודינמיקה מדברת על חוויות, אירועים,

וענינים בעבר האיש, שתיסכלו את ה' גבור' ואשר גרמו למתחים פנימיים מסרמים. מעשי הגבורה והיצירה משמשים לו להפגת המתחים או לעידון (סובלימציה) של התיס-כרל או של הבעידה. לפי תאוריה זו מעשה גבורה אינו מהורה "התקרבות" אל מטרה נשגבת, אלא "התרחקות" מבעיות או תסבוכות העבר. לפי גישה זו ניתן לטעון: כמה שאדם מסדיים נורוטי או מתוסכל יותר כך תגדל האנרגיה והמוטיבציה הגנוזה בו והשראפת לקראת מעשי יצירה וגבורה.

התאוריה השנייה נובעת מן הפסיכולוגיה ההומניסטית. תאוריה זו אינה מת-
יחסת כלל ליצירים ולתככולים מוקדמים שלא באו על סיפוקם. היא רואה במעשי גבורה
ויצירה בעיקרם הגשמה עצמית או "התקרבות" אל מימוש מלא של מטרות אישיות (שהאדם
חופשי לקבוע לעצמו בכל שלב של חידו). תאוריה זו שוללת מכל וכל את ההנחה של ה-
פסיכודינמיקה, שהאדם בעצם "שבו אל עברו". בני אנוש מסוגלים לבחירה חופשית
ואף להשתנות ושדנדי אמיתי אם ומתמ^אהם רוצים בכך. דהיינו - הכוח המניע אינו
תמיד בעבר אלא לפרקים הוא בעתיד או בעכשיו המידי.

דומני שדודו טרם הוכיח, לפחות לא מעל כל ספק סביר, שמעשי הגבורה הם "רק" סרבלים צידי. למשל: עידון של התאנטוס הוא "יצר המוות", שהעסיק את חנה שנש מאז מרת אביה האהוב. ולכן אינני מקבל שמחזהו של דודו שובר מיתוס הגבורה של חנה שנש. אנו יודעים על מחזאים וסופרים השייכים לבני דור שהתאכזבו מאליליהם. עתה הם מנסים למנוע אכזבות נוספות על ידי שלילת הגבורה והגיבורים באשר הם שם. כתוצאה, במקום לחפש מקורות חדשים לגבורה הם מעבירים את ההזדקורים מהיבט אחד של האישיות להיבט אחר של אותה אישיות. נפוליון היה באמת איש נמוך-קומה, ואולם איך כל הרכחה חותכת שעובדה זו היתה לכוח המניע העיקרי לשאיפותיו ולהשגיו. היו וגם הרבה אנשים נמוכי-קומה ואך מעטים בלבד הגיעו לגדולה!

ואולם הסתייגויותי המחשבתית אינה צריכה לגרוע אף לא במעט ממידת השגיו של ונדר המחזאי והבימאי. מידת הצלחתו היא בגודל המטרה שהוא הציב בפניו. הוא לא וויתר לקהל, גם לא זילזל בו. כתוצאה הוא כתב מחזה, שהוא נהיר בצורתו הלשונית, ומענין ואף מרתק בחשיבתו היוצרת. ואולי לא פחות חשוב ~~השגו~~ בהניעו שש בנות קיבוץ נחבר אחד (כולם בעלי רצון טוב ובעלי כישורים טובים) להתמודד עם חומר ספרותי כה קשה, ולהזהרות באופן אישי עם גיבורה בת דורנו - עם חנה סנש (תחי חברת הילדים!)

רבבכך - ומקרב לב: תא-תא לך, דא דא דודרי!

אדם בק חנור

0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0

הודעה מהרועדה לעבדני חינוך מיוחד

עקב העדרותה של ג' ולדיה במשך חודשיים, הכתובת האחראית לגיל הרך

רלבית הספר המקומי לתקופה זו תהיה רותי גדליסון.

לענדיג נעווייזט דאס הכתובת דא שלומית ע-ל.

מעבר לאוסק

זהו מיכתב מאשתו של ארי ורלבסקי, שמכתביו הופיעו מפעם
לפעם במשך השנים האחרונות ב'דברי הכפר'. הוא נעצר לפני מספר חודשים ונידון
לשלוש שנות מעצר. (המכתב במקור בעברית!)

13.4.86

....אני כותבת לך עכשיו ממקום כל כך רחוק ממך, ממקום נורא קר. אני לא יודעת כמה מעלות
היום - אבל חושבת שלא פחות מ-20° ורוח קרה וחזקה.
ראיתי את ארי. לצערי הרב הוא לא בריא. יש לו ברונקיט. הוא חולה יותר מחודשיים וחצי.
ברוח הוא עדיין חזק, אבל קשה לו מאוד שלא נותנים לו סידור, ולוח-שנה. ביום-כיפור
החוקר קרא לפניו את כל התיקים בעניינו (למרות שלמעשה הוא היה צריך לעשות את זה במשך
כמה ימים, כי החומר רב). כאשר החוקר קרא לו - ארי סתם את אוזניו ולא האזין - מפני
שזה היה יום-כיפור. בבית הכלא הוא חגג חנוכה והדליק נרות. היה קשה לו להשיג שמן,
אבל הצליח לאסוף קצת מדייסה שנתנו לו לאכול, וכל שמונה ימים הדליק נרות. לארי אין
לוח-שנה והוא לא ידע שהשנה מעוברת וטעה, וכבר חגג פסח. כל שמונה הימים הוא לא אכל
לחם, למרות שזה מזון העיקרי שלו, כי הוא עדיין לא אוכל - ולא עומד לאכול - בשר.
נורא שהוא חולה. הוא אומר שהבטן שלו בסדר - אבל למעשה לא היה מסוגל לאכול מזון
נורמלי שהבאתי אתי אף על פי שמזון זה היה לא קשה.
נורא קשה לראות אותו במקום כזה ובמצב כזה, בלי שערות... גם לו קשה להיות בלי
זקן. הוא סירב להסתפר. עשו לו את זה בכוח, וארי קרא "שמע". על כך דנו אותו על הפרת
סדר. המצב באמת קשה, אבל ארי חוזר על דברי חז"ל: "בבל מקום השתדל להיות אדם".
הוא מוסר ד"ש חמה ותודה לכל חבריו וידידיו, ולכל הדואגים לו.
מילה כל טוב ותודה לכולכם,

xx!xx!xx!xx!xx!xx!xx!xx

בקשה ממשפחת הבר - מצונה

הכלבים שלנו לא מוזמנים לבר-מצווה. אנחנו

מבקשים בכל לשון של בקשה לקשור אותם בבית

לפני שאתם מצטרפים אלינו לשמחתנו ביום

השבת הבא.

תודה!

התחב'ג ט אנצרו!

"התחביב שלי לשפץ דברים"
אומר אנדי איסטון. "לפני
כעשר (!) שנים, כשעוד גרנו
בירושלים, מצאתי פעם ארגז
עם אופנוע מפורק לגמרי....."
(ראה תצלום).

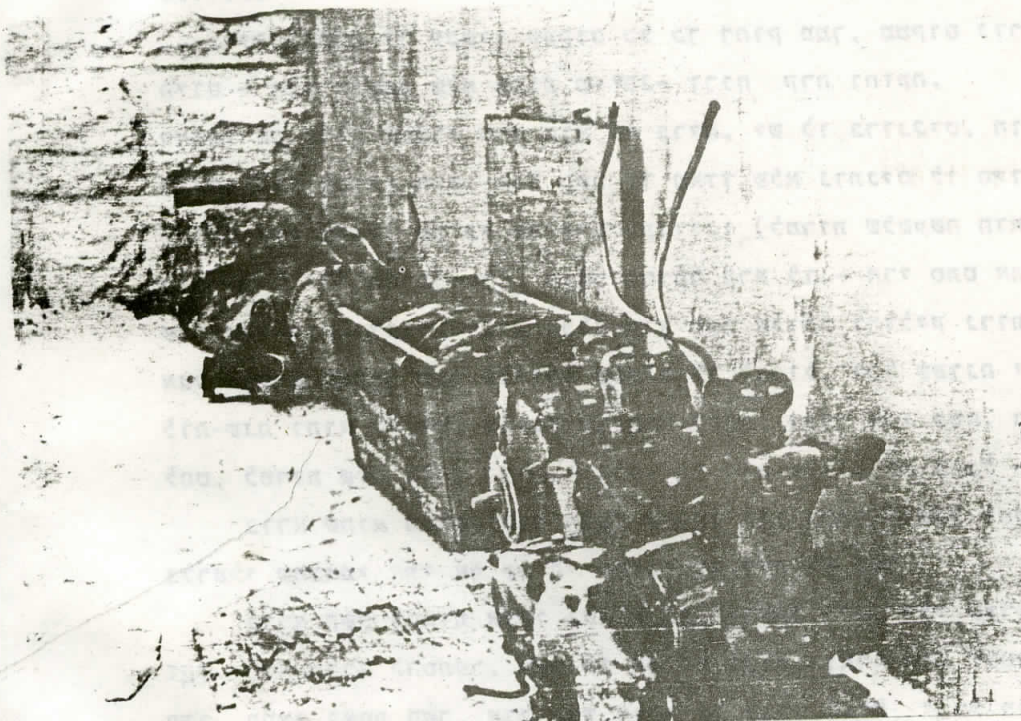
את המוצר המוגמר תראו
בתצלום השני, מלונה קטעים
מתוך כתבה שהופיעה השבוע
ב' ידיעות אחרונות'.

אנדי זכה בפרס השני
בתחרות!

מיפוש

האופנועים הקלאסיים.

כלי שנקלע בשבת שעברה בשעות הבוקר לרחובות
הדלק. סטנול אביב, שלייד צומת הקאנטרי קלאב
בחל אביב, יכול היה לחשוב, כי גלגל התיסטוריה
חוזר עשרות שנים אחורנית. הסיבה לכך כ-100
אופנועים. קלאסיים, שיוצרו החל משנות
העשרים תמאחרות, וכלה בשנות ה-50
המוקדמות, חלקם כאילו רק אתמול ירדו מן
הייצור, ניצבו שם בשורה.
האירוע שהביא את בעלי האופנועים הנאים
למקום, היה חכנס השנתי של המועדון הישראלי
לאופנועים קלאסיים, שהצג שנה לקיומו.
במסגרת הכנס נבחרו האופנוע הקלאסי של
המיפוש, וה-B.S.A הטוב ביותר, והאופנוע העתיק
ביותר.

ל פ נ י

האופנועים הכי מקוריים

....אופנוע ה-אינדיאן היפהפה של אנדרו איסטון
(גם הוא קיבוצניק, מכפר הנשיא) נרכש על ידי
בשנת 1976, ותהליך השיפוץ שלו הסתיים לפני
שלוש שנים. עתה יש לו אופנוע אדום. מרליק,
אלא שגם לו אין רשות לעלות על הכבישים.
גם ה-אינדיאן, שהמנוע שלו הוא בנפח של
1,200 סמ"ק, הוא בעל ידית הילוכים צדדית,
מצמד רגלי, וכיוון הצתה ידני על ידי ידית,
דוגמת ידית הבנוי המותקנת על הכידון....

א ח ר י

לבעלי הענתיקות היתה גם בשורה: סוכנות
מירלי, שהעניקה פרסים לזוכים בתחרות,
הודיעה כי היא מייבאת צמיגים לאופנועים, וחברי
המועדון יזכו בהנחות. גם סוכנות מוטו רון
מבטיחה הנחות משמעותיות לבעלי אופנועים
ישנים שירכשו אצלה חלפים.

NEWS OF THE WEEK

* I am sure all of us are still under the influence of all that happened in our small community this Tuesday. To bury a son-of the kibbutz, and to marry a daughter, all within the space of a few hours is not something you can forget in a hurry.

* Yet life carries on. We eat, we sleep, we watch the television (mostly football these days), we go to work, and no doubt that is how it has to be. From now on, may we know only "simches".

* We have a new soldier-adoptee - Jeremy Lesser, a relative of the Franks.

* Aviva Epstein has received her degree recently, and is now a fully fledged English teacher in High School.

* Orly Arnold is now a Registered Nurse in England, after waiting for over half a year to get the required documents from Israel.

* The Menzigorski brothers seem to have leased a permanent residence in Safad hospital... Yankel is back home, and now Reuven is up there. Get well soon, both of you.

* The Ulpan is drawing to a close, and the pupils are beginning to think about their future. The South Americans in the group, professionals most of them, are in the country for a year at least, and want to practice their skills somewhere in town, at least for a while.

* Elisha Wolffin has finished his Army service, and before taking over as group-leader for the new "Habonim" group in September, he has been asked to go to Canada for a month in the summer, to work in "habonim" camps.

* There is a rumour that Aviv Pincus and Eric..... No date known yet!

* Welcome home to: Lilly Resnik and Nathan Ben Avi, from hospital.

Jane Engelsberg from a trip abroad.

No film this week.

No Kabbalat Shabbat this week.

All the same,
SHABBAT SHALOM

I N G E

MAZEL TOV

HAPPY BIRTHDAY

22/6/86 Oren Mendzigorski

David Press

Orly Hameiri

23/6 Adam Mader

24/6 Ruth Ney

25/6 Tsvi Levinson

Navah Ben Chaim

Ofira Wolffin

Sela Sher

26/6 Chedvah Wolffin

Avi Robinson

Dinah Honig (Levy)

Rivka Sina

Shabbi Mizrachi

27/6 Avishai Pearlson

Navah Agmon

Orly Yaron

Nadav Chayat

28/6 Mrs. Clare Ney

Omry Kopp

Leah Katz

Segall Hadar

Avital Flasser (Tenna)

Liron Doyle (Chatzor)

HAPPY ANNIVERSARY

22/6 Nurit & Gabbi Oren

P'nina & Uri Golan

26/6 Laura & Yig'al Nymark

=====
and of course

again a big MAZEL TOV to

DINA & ARNOLD

and both their families

=====

We had a donation for the library from the parents of the girl who had the accident in the chicken-run, Louise. Many thanks, especially under the circumstances!

דו"ח ישיבת צוות בנושא רשיונות לטרקטור, מיום: 12.6.86.

נכחו: הרי ל', אמנון ה', גבי א', אריה וו'.

בישיבה זו הוחלט להמליץ למזכירות לקבל את ההחלטות הבאות:

1. בהמשך להחלטות מזכירות קודמות בנדון, המזכירות חוזרת ומחליטה שאין לנהוג טרקטור ללא רשיון מתאים.

2. כל הנהגים ששמותיהם מופיעים להלן, יחויבו להישתתף בקורס, לקבלת רישיון, שיתקיים בכפר הנשיא למשך - בערך - שלושה שבועות. את הקורס יעבירו גבי א' ואריה וו'.

להלן שמות החברים:

ג'וני הרמץ	דרור אגמון
מיכה ליפשיץ	אנדרו איסטון
אסף מסר	ניקול איסטון
סלח מנצור - עובד שכיר	ארנון בדק
עמוס ניצן	דינה בדק
דני פרידלנדר	זוהר בן-דוד
	יצחק בן-דור
	ויקטור בן-רשף
	יובל ג'קסון
	יעקב דדוש

3. את נושא עיתוי הקורס, מקום ושעה, (אם על חשבון עבודה, או בערביס...), יסכם הרי ל' עם כל הנוגעים בדבר.

4. המזכירות הטילה על הרי ל', ואמנון ה', לקיים שיחה על כל האנשים ששמותיהם מופיעים למעלה, ולהסביר להם את הסיבות להחלטה.